

ÚJ, ALTERNATÍV OKTATÁSI MÓDSZEREK SZÜKSÉGESSÉGE A KÖRNYEZETMÉRNÖK BSC KÉPZÉSBN

Bodáné Kendrovics Rita

*Budapesti Műszaki Főiskola, Könnyűipari és Környezetmérnöki Kar
Környezetmérnöki Intézet*

Kulcsszavak: fenntartható fejlődés, környezetmérnök-képzés, projekt módszer

Napjainkban a fenntartható fejlődés megvalósítása, biztosítása vált az emberiség és a bioszféra közös sorskérdésévé, melynek egyik stratégiai eleme a nevelés-oktatás. Az ENSZ által meghirdetett Fenntarthatóságra Nevelés Évtizedének (2005–2015 közötti évtized) célja, hogy a fenntartható fejlődés fogalma beépüljön az oktatási rendszer minden szintjébe, így hozzájárulva a fenntartható emberi társadalom létrejöttéhez. E folyamatban kiemelt szerep jut a környezetvédelem oktatásának, illetve e terület szakemberképzésének.

A felsőfokú környezetvédelmi szakképzésben jelenleg kétféle nézet uralkodik. Egyrészt az úgynevezett „specialisták” képzése, akik mérnöki diplomájuk megszerzését követően, illetve párhuzamos képzésben integrálhatják a szakmai és környezeti ismereteiket, így egy szakterület speciális környezeti szakemberévé válhatnak. Másrészt, mint azt a felvételi adatok is mutatják, egyre több hallgatót képzünk a „generalista” szakokon, például környezetmérnök képzésben. Egyre nagyobb szükség van az olyan környezetmérnökre, aki egy jól kommunikáló „generalista” és „specialista”, mérnök és ökológus egy személyben, aki elméletileg és gyakorlatilag egyaránt jól képzett. A jelen felsőoktatási rendszerének erre az összetett feladatra kell felkészítenie a leendő környezetmérnököt.

Az előadás célja, hogy a környezetmérnök BSc képzési területen a felsőoktatási intézmények tanterveinek elemzésével bemutassa a felmerülő problémákat, rámutasson arra a pedagógiai módszerre, amely legjobban szolgálhatja a fenntarthatóság kapcsán elsődlegesen felmerülő komplex gondolkodásmódot és problémakezelést. A felsőoktatásban növekvő tendenciát mutató előadások passzív résztvevőjeként a hallgató – mintegy elzárva a „való világtól” – nem képes megérteni és meglátni az összefüggéseket. Olyan új, alternatív oktatási módszerek szükségesek, mint például a projekt módszer és a terep gyakorlatok, melyek alkalmasak az elméleti tananyag gyakorlati leképezésére, az összefüggések megértésére, a komplex problémák kezelésére, megoldására.

A projekt módszer lényegében egy olyan komplex feladat megoldása elé állítja a hallgatót, illetve hallgatói csoportokat, amely középpontjában egy gyakorlati természetű probléma áll. Nem köthető egyetlen tantárgyhoz, megoldása tehát komplex gondolkodásmódot igényel, az összefüggések megértését és meglátását, mely későbbi szakmai tevékenységüknek is az alapja, lehetőséget adva a hallgatóknak az iskolán kívüli szakmai kapcsolatok létrehozására és az együttműködésre.